

Libertatea întru Dumnezeu. Cuvântul IPS Mitropolit Nicolae la praznicul Sf. Împărați Constantin și Elena

La 21 mai al fiecărui an, Biserica Ortodoxă îi cinstește pe Sf. Împărați Constantin și pe mama sa Elena, numiți „întocmai cu Apostolii” pentru mărturia lor și lucrarea împlinită în Biserica Mântuitorului.

Cunoaștem istoria convertirii Sfântului Împărat Constantin în urma arătării pe cer a semnelor Sf. Cruci. Cunoaștem și istoria faptelor primului împărat creștin, fapte ale conștiinței alegerii de sus pentru a împlini o misiune în Biserică. Iar misiunea nu era una simplă și nici întâmplătoare. Era cea a oferirii libertății sociale pentru ca libertatea personală câștigată de Hristos pe Cruce pentru fiecare să se poată împlini.

Libertatea de care vorbim este cea a eliberării omului din păcat și din moarte. O libertate spirituală care era ascunsă, era ținută captivă într-o lume a orgoliului și nebuniei împăratului de a se crede pe sine zeu și dătător al libertății. Împăratul se

credea atotputernic până acolo unde anula ceea ce Dumnezeu dăruise omului, libertatea lui. Dumnezeu însuși își respectă darul, libertatea oferită omului creat după chipul Său, dar nu împăratul. Prin aceasta împăratul se așeza deasupra lui Dumnezeu, ceea ce spune psalmistul că nebunie este. Cel ce se așează pe sine într-o astfel de poziție nu poate rezista. Căci ordinea lucrurilor este inversată, ceea ce Dumnezeu a rânduit este schimbat de om și devine rânduială împotriva firii.

Pentru a reveni la așezarea lui Dumnezeu, la ordinea Lui, a fost chemat Împăratul Constantin să-l elibereze pe om. Să poată omul să primească vestea mântuirii, a împăcării cu Dumnezeu, a slobozirii din păcat și din moarte. Să poată omul să primească vestea Învierii. Lumina ei nu putea fi ținută sub obroc. Cât de puternic s-ar fi crezut împăratul cel pământesc, nu putea ascunde ceea ce nici puterile iadului nu au putut, Învierea Domnului. Și a fost biruit prin mâinile lui Constantin, care s-au făcut mâini ale lui Hristos cel Înviat care să-i tragă din robie nu numai pe strămoși, cum vedem în icoana Învierii, ci și pe contemporanii robiți de împărat.

Sfântul Constantin și-a înțeles chemarea și a primit-o. Putea oare Constantin să nu o înțeleagă? Sau putea el să o refuze? Putea el să nu vadă semnele timpului și unde se află mântuirea? Probabil că fiecare trebuie să răspundem la aceste întrebări căci ne privesc pe toți. Căci nu sunt retorice, ci se referă la răspunsurile noastre înaintea propriei conștiinței și a lui Dumnezeu.

Îi putem cinsti pe Sf. Împărați Constantin și Elena și prin aceste răspunsuri, căci ele izvorăsc din exemplul vieții și înțelegerii misiunii lor!

† Mitropolit Nicolae

mitropolia.us